

Het einde der tijden: wat koeien en kalfjes ons te zeggen hebben.

Heeft u dat wel eens gezien: koeien en kalfjes die na de koude doodse winter, als de lente komt en de zon gaat schijnen, voor het eerst de stal uit mogen? Die springen naar buiten, gooien hun poten in de lucht en huppelen de wei in. Het is een vrolijk gezicht, maakt me altijd aan het lachen. Blijkbaar deden de koeien en kalfjes duizenden jaren geleden ook al lekker gek, want de profeet Maleachi zag het ook. Zo horen we in de eerste bijbeltekst. Hij zegt: als God komt, dan zal de zon schijnen. De zon van geluk en vrede. En wij mensen zullen ons dan net zo vrolijk voelen als die koeien en kalveren, die vrij gelaten worden uit de winterstal en buiten het nieuwe leven voelen.

Maar dan die tweede tekst uit het evangelie van Lucas, die vertelt compleet het tegenovergestelde. Geen vrolijkheid, geluk en vrede, maar oorlog en opstand, grote aardbevingen, ziektes en hongersnood. Die rampen waren er toen in de tijd van Jezus, en ik hoef u niet te vertellen dat die er nu ook nog altijd zijn. Je hoeft de tv maar aan te zetten, en soms wordt het je teveel en zet je de tv uit. Het lijkt soms wel of het alleen maar erger wordt. Er zijn nog nooit zoveel vluchtelingen geweest als in onze tijd. En denk aan de milieuproblemen en het veranderende klimaat. Daar word ik echt wel eens ongerust of bang van. Misschien nog niet eens voor mezelf, maar voor kinderen en jonge mensen. Hebben die nog wel een toekomst? Naderen we dan echt het einde der tijden, het einde van onze wereld? Ook in je eigen leven kun je het gevoel hebben dat het einde der tijden is aangebroken. Bijvoorbeeld als je in korte tijd alles kwijtraakt: man, huis, vrijheid, gezondheid... en in een verpleeghuis komt, als een kat in een vreemd pakhuis. Zal de zon van vrede en geluk ooit ook weer voor jou schijnen?

Maar...wat is dat eigenlijk: het einde der tijden?

Sommige christenen weten precies wanneer het einde der tijden zal aanbreken. In dat jaar, op die dag. Dan zal Jezus terugkeren op aarde en aan alle verdriet en pijn een einde maken. Ik wou dat het waar was! Want ze krijgen altijd ongelijk. Jezus zegt het zelf ook: Pas op voor die mensen die zeggen dat ze Messias zijn en dat het einde van de

wereld gekomen is. Je moet ze niet geloven. Alleen God weet dag en uur.

Hij zegt ook: Wees niet bang als er rampen gebeuren in de grote wereld, of in je eigen leven. Makkelijker gezegd dan gedaan, natuurlijk wordt je dan bang!

Toch denk ik ook dat Jezus gelijk heeft. Want teveel angst kan verlamdend werken, en je somber en moedeloos maken. Angst is een slechte raadgever. Welke raad geeft Jezus ons dan?

Dit raakt misschien wel het hart van de verkondiging van Jezus: Hij moedigt u en mij heel sterk aan dat onze angst niet het laatste woord krijgt. Wees niet bang, blijf vertrouwen houden, houd moed, blijf geloven, hou vol, geef niet op!

En Jezus gaat ook nog een stap verder: verkondig juist in tijden van nood het evangelie, de Blijde Boodschap. Wat zou dat in kunnen houden? Kijken we naar het leven van Jezus. Hij bracht hoop te midden van wanhoop, hij gaf liefde waar haat heerste. hij sprak over vrede waar verdeeldheid was. Hij liet zieken, armen, weduwen en wezen voelen: jullie blijven erbij horen.

Blijf geloven dat het goed komt, ook al weet je dat niet zeker. Blijf geloven dat er redding is, ook al zie je daar nu niets van. Blijf geloven dat een andere mooiere wereld mogelijk is, voor ieder van u, voor mij, voor ons allemaal en voor de hele schepping. Blijf geloven dat er altijd, ook in de toekomst koeien en kalfjes zullen zijn. En dat die vrolijk de stal uit huppelen als de winter voorbij is en de zon weer gaat schijnen. En dat ook wij dan zullen lachen en gelukkig zijn.

Blijf geloven en u zult gered worden. Moge het zo zijn, amen.

Dorry de Beijer

16 en 17 november 2019

Bijbelteksten:

Het boek van de profeet Maleachi, hoofdstuk 3, verzen 19a, 20-21a.

Het evangelie van Lucas: hoofdstuk 21, verzen 8-11, 13-15 en 18-19.